

اقتصاد فرهنگ در ایران (هنرهای نمایشی)

پژوهش «اقتصاد فرهنگ در ایران (هنرهای نمایشی)» در سال ۱۳۹۲ در مرکز پژوهش‌های مجلس تهیه و منتشر شده است.

هنرهای نمایشی که دربردارنده‌ی گونه‌های مختلفی است، به‌عنوان یکی از حوزه‌های قدیمی و مؤثر در بخش فرهنگ شناخته شده است. با آنکه سیاست‌ها و قوانین موجود در کشور زمینه‌ی مساعدی برای نقش‌آفرینی اقتصاد فرهنگ در اقتصاد ملی فراهم آورده، اما این هنر به‌عنوان یکی از زیرمجموعه‌های فرهنگ تاکنون نتوانسته است در سطح کشور نقش مناسبی را ایفا نماید و جایگاه درخوری را در سیاست‌گذاری‌های مربوط به اقتصاد ملی به‌دست آورد. بخشی از این ضعف ناشی از چالش‌هایی است که برآمده از شرایط محیطی (سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی) است و بخشی دیگر نیز ناشی از ویژگی‌های خاص این حوزه است. برای عبور از این چالش‌ها ضروری است، با ایجاد سیستم متمرکز گردآوری اطلاعات و داده‌های مربوط به صنعت هنرهای نمایشی، تعیین تئوری مناسب اقتصادی برای فعالیت‌های فرهنگی و هنری، با حفظ و صیانت از محتواهای فرهنگی و هنری، توجه به منابع غنی دینی و ملی برای تولید آثار هنری که موردتوجه مخاطبان گسترده‌تری نیز قرار گیرد، قائل شده‌شأن و جایگاه مناسب برای هنرهای نمایشی در توسعه‌ی اقتصادی و افزایش سرانه‌ی ملی، هدایت کمک‌های دولتی به‌سمت توسعه‌ی زیرساخت‌های مربوط به صنعت هنرهای نمایشی و تمرکززایی فعالیت‌ها از شهرهای بزرگ، به‌ویژه تهران و توزیع مناسب ابزار و تجهیزات مربوط به هنرهای نمایشی در کل کشور و کمک به پرورش استعداد‌های موجود در شهرهای کوچک، به صنعت هنرهای نمایشی رونق بیشتری داده شود.